

## Jūras meitene

viņas acis  
ir debesu krāsā  
gandrīz kā rudzupuķes un jūra  
uz kakla viņai zvārojas  
jaunas gliemežvāku krelles  
viņa nāk no liedaga  
vietas kur saule izgaismo  
smilšu graudus  
kur trauslajā oļu paklājā  
guldz ūdens

viņas skatiens  
pievērsts kajām  
to nerimstošajiem ķērcieniem  
kas pārņēmuši vecpilsētu  
noārda līdzsvaru  
starp strūklakām un kuģiem  
cilvēkiem un klusumu

viņas svārki  
pland kā pludmales karogs  
basās tumši iedegušās kājas  
kontrastē ar apkārtni  
šķiet viņa ieradies no dienvidiem  
kādas saules pārpilnas zemes  
kur niedru vietā aug palmas

viņas domas  
nav nolasāmas  
tās nepieejamas kā klinšu radzes  
viņa atgādina  
no viļņu putām izceltu nāru  
kad jūras vērtos dārd kuģi  
viņa piekļaujas molam  
un ieklausās katrā troksnī  
cerot sadzirdēt savu  
pirmatnējo balsi